

IN MEMORIAM

KATICA TADIĆ

(1936.- 2013.)

Napustila nas je dugogodišnja članica našega Društva, ugledna knjižničarka, dobitnica Kukuljevićeve povelje, draga i nezaboravna Kaća. Cijeli radni vijek posvetila je knjižnicama, knjižničarstvu i knjižničarima.

Po završetku gimnazije, 1955. godine, zaposlila se u Osijeku u Knjižnici sindikalnog vijeća koja je kasnije ušla u sastav Gradske knjižnice Osijek. Godine 1960. zapošljava se u biblioteci Arhiva Bosne i Hercegovine u Sarajevu. Nakon preseljenja u Rijeku, od 1981. do umirovljena 1991. radila je u Naučnoj (Sveučilišnoj) biblioteci. Diplomirala je bibliotekarstvo na Višoj pedagoškoj školi u Sarajevu i povijest na Filozofskom fakultetu u Sarajevu.

U svom dugogodišnjem radu objavila je mnogo stručnih radova, članaka, referata, prikaza, bibliografija. Radovi objavljeni za njezina sarajevskog razdoblja bave se raznovrsnim stručnim knjižničarskim pitanjima. Bila je i članica uredništva sarajevskoga stručnoga knjižničarskog časopisa *Bibliotekarstvo*. Održala je brojna predavanja na stručnim skupovima u BiH i Hrvatskoj. Za riječkog razdoblja bavila se temama vezanima za sveučilišne, znanstvene i specijalne knjižnice, piše o dostupnosti publikacija i obrazovanju korisnika.

Njezina knjiga *Rad u knjižnici* na popisu je obvezne literature na studijima knjižničarstva na hrvatskim sveučilištima te za polaganje stručnih knjižničarskih ispita, pa je zasigurno jedan od najkorištenijih i najčitanijih priručnika u hrvatskoj knjižničarskoj zajednici.

Njezino kapitalno djelo *Bibliografija o arhivima, čitaonicama, knjižnicama i muzejima : napisi iz riječkih i sušačkih hrvatskih novina od 1900. do 1999., na području današnjih županija Primorsko-goranske, Istarske i Ličko-senjske* jest i ostatak neizostavan izvor informacija istraživačima kulturne povijesti naše regije. Dala je velik istraživački i stručni doprinos u pisanju knjige *Gradska knjižnica Rijeka 1849. – 1930. – 2000.*, posebno u dijelu koji se odnosi na povijest Narodne čitaonice riječke.

Bila je vrlo aktivna članica knjižničarskog društava BiH, Knjižničarskog društva Rijeka i Hrvatskoga knjižničarskog društva.

Dobitnica je niza značajnih nagrada i priznanja za svoj rad, na primjer godišnje nagrade Društva bibliotekara BiH 1979., a na prijedlog Knjižničarskog

društva Rijeka, primila je najveće hrvatsko knjižničarsko priznanje, Kukuljevićevu povelju koja joj je uručena na skupštini HKD u Zagrebu 1988. godine. Osim knjižničarstvu, dala je znatan doprinos arhivskoj i povijesnoj struci.

Okušala se i u pisanju za novinski medij pišući prikaze knjiga i feljtone. Njezino razmišljanje o knjižničarstvu i knjižničarima može se pročitati u *Novom listu* od 22. prosinca 1988., u razgovoru povodom primitka Kukuljevićeve povelje. Kaća je bila mentoricom i savjetnicom mnogima, sada već vrlo uglednim stručnjacima i znanstvenicima knjižničarstva.

Bila je strastvena čitateljica lijepo književnosti te ljubiteljica i poznavateljica kazališnog, posebno glumačkog umijeća. U sebi je kreativno sjedinjavala raznolike temperamente i mentalitete: stamenost imotskih korijena, širinu duše slavonske ravnice, duhovitost i šarm bosanskog i odmjerenu riječkog iskustva. Osvajala je neposrednošću, iskrenim prijateljstvom, nesebičnošću, originalnošću, otvorenošću, širinom duha i duše.

Kaća je bila vrsna u svemu što je radila. Bila je posebna i drugačija. Znala je govoriti, slušati i čuti. Ostavila je tragove koji će nam pomoći da se lakše snalazimo, kako u struci tako i u životu.

*Marija Šegota-Novak
Senka Tomljanović*